

Î N C H E I E R E

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî, Oleg Sternioală

Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând cererea depusă de către reprezentantul Întreprinderii mixte „MTC Solutions” societate cu răspundere limitată, avocatul Anatolie Bacalâm cu privire la emiterea unei decizii suplimentare,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii mixte „MTC Solutions” societate cu răspundere limitată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Cancelaria de Stat a Republicii Moldova cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a penalității, a ratei inflației și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 26 februarie 2015, ÎM „MTC Solutions” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Cancelaria de Stat a Republicii Moldova cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a penalității, a ratei inflației și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 26 decembrie 2008, între ÎM „MTC Solutions” SRL și Ministerul Administrației Publice Locale a fost încheiat contractul de achiziționare a mărfurilor (serviciilor) nr. 95/10.

Menționează că, conform pct. 1.1 al contractului enunțat, ÎM „MTC Solutions” SRL și-a asumat obligația de a vinde serviciul prevăzut în specificația din anexa nr. 1 la contract (elaborarea și implementarea sistemului informațional automatizat de administrare teritorială), iar Ministerul Administrației Publice Locale și-a asumat obligația să recepționeze și să achite marfa (serviciul), iar conform pct. 3.2 al contractului enunțat, părțile au stabilit că, suma totală a contractului constituie 5 500 000 lei.

Susține că, și-a executat integral obligațiile sale, ce rezultă din contractul enunțat, fapt confirmat prin factura de expediție seria EO nr. 245026 din 31 martie 2009 și actul de confirmare a serviciilor prestate din 31 martie 2009.

Afirmă că, Ministerul Administrației Publice Locale și-a executat parțial obligațiile contractuale asumate, achitând reclamantei doar suma de 983 080 lei.

Relevă că, datoria contractuală restantă a Ministerului Administrației Publice Locale constituie suma de 4 516 920 lei.

Mai relevă că, la data de 01 aprilie 2011, ÎM „MTC Solutions” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea datoriei, iar prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 octombrie 2013, a fost admisă acțiunea, însă ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 16 aprilie 2014 a fost admis recursul declarat de către Ministerul Finanțelor, a fost casată decizia instanței de apel și a fost restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Invocă că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 iulie 2014 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Finanțelor și menținută hotărârea primei instanțe.

Menționează că, la data de 23 septembrie 2014, Ministerul Finanțelor a contestat cu recurs decizia instanței de apel, însă prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2014 recursul a fost considerat inadmisibil.

Susține că, pârâtul Ministerul Finanțelor a tergiversat prin diferite metode executarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013, prin care a fost obligat să achite datoria existentă din 31 mai 2009.

Relevă că, hotărârea judecătorească a fost executată de către Ministerul Finanțelor la data de 05 ianuarie 2015, adică a fost stinsă cu întârziere.

Cere încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a dobânzii de întârziere în sumă de 3 819 396,15 lei, a penalității în sumă de 275 000 lei, a ratei inflației în sumă de 1 517 685,12 lei, a cheltuielilor de asistență juridică și a taxei de stat.

Pe parcursul judecării cauzei ÎM „MTC Solutions” SRL și-a concretizat pretențiile, solicitând încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a dobânzii de întârziere în sumă de 3 819 396,15 lei, a penalității în sumă de 275 000 lei, a ratei inflației în sumă de 1 517 685,12 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 150000 lei și a taxei de stat în sumă de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 iunie 2015 acțiunea a fost admisă parțial și au fost încasate de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL dobânda de întârziere în sumă de 3 819 396,15 lei, penalitatea în sumă de 200 000 lei, taxa de stat în sumă de 50000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 50 000 lei, iar în total suma de 4 119 396,15 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2016 au fost respinse apelurile declarate de către Cancelaria de Stat a RM și Ministerul Finanțelor și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016 a fost admis recursul declarat de către Ministerul Finanțelor și au fost modificate decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea încasării dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de asistență juridică prin micșorarea sumelor încasate de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL cu titlu de dobândă de întârziere de la 3 819 396,15 lei până la 1 379 888,10 lei și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică de la 50 000 lei până la 25 000 lei. În rest decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost menținute.

La data de 09 februarie 2017, reprezentantul ÎM „MTC Solutions” SRL, avocatul Anatolie Bacalâm a depus cerere cu privire la emiterea unei decizii suplimentare, solicitând încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL a sumei de 293723 lei, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 01 iulie 2014-05 ianuarie 2015.

În motivarea cererii a invocat că, instanța de recurs, prin decizia din 12 octombrie 2016, a statuat precum că, conform art. 24 din Codul de executare, dobânda de întârziere pentru perioada 01 iulie 2014-05 ianuarie 2015 urmează a fi calculată de către executorul judecătoresc la cererea creditorului.

Menționează că, prevederile art. 24 din Codul de executare sunt aplicabile numai în cadrul procedurii de executare silită.

Sușține că, la data de 27 noiembrie 2014, a acționat în strictă conformitate cu prevederile art. 36¹ din Legea privind sistemul bugetar și procesul bugetar și a înaintat titlu executoriu spre executare direct executorului de buget, adică Ministerului Finanțelor.

Afirmă că, la data de 05 ianuarie 2015, Ministerul Finanțelor a început executarea hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 17 mai 2013 și la data de 16 aprilie 2015, a executat-o integral, astfel, nu a avut temei pentru a iniția executarea silită prin intermediul executorului judecătoresc, conform Legii enunțate.

Relevă că, conform art. 68 alin. (2) din Legea enunțată, în cazul neexecutării documentului executoriu emis în baza unei hotărâri judecătorești irevocabile în termen de 6 luni de la data prezentării acestuia, creditorul poate solicita executorului judecătoresc inițierea executării silite, conform procedurii stabilite de Codul de executare, iar conform art. 10 alin. (2) și (3) din Codul de executare, executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii prin document executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum și a cheltuielilor de executare. Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

Mai relevă că, întrucât conform art. 13 alin. (1) din Codul de executare, în temeiul unei hotărâri se eliberează un singur titlu executoriu, este imposibilă intentarea procedurii de executare conform art. 60 din Codul de executare.

Invocă că, în circumstanțele enunțate, fiind respectate prevederile art. 15 alin.(5) din Codul de executare, este imposibil de realizat indicațiile instanței de recurs enunțate în decizia din 12 octombrie 2016 precum că, dobânda de întârziere

pentru perioada 01 iulie 2014 - 05 ianuarie 2015 urma a fi calculată de către executorul judecătoresc la cererea creditorului.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea cu privire la emiterea unei decizii suplimentare este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

La caz, se constată că, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016 a fost admis recursul declarat de către Ministerul Finanțelor și au fost modificate decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea încasării dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de asistență juridică prin micșorarea sumelor încasate de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor în beneficiul ÎM „MTC Solutions” SRL cu titlu de dobândă de întârziere de la 3 819 396,15 lei până la 1 379 888,10 lei și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică de la 50 000 lei până la 25 000 lei. În rest decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost menținute.

În conformitate cu art. 250 alin. (1) CPC, instanța care a pronunțat hotărârea poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărâre suplimentară dacă:

a) nu s-a pronunțat asupra unei pretenții în a cărei privință participanții la proces au prezentat probe și au dat explicații;

b) rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârâtul trebuie să le îndeplinească;

c) nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Din analiza dispozițiilor legale citate rezultă indubitabil că, legislatorul a prevăzut expres situațiile când instanța de judecată poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărâre suplimentară.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs conchide că, argumentele invocate în cererea depusă de către reprezentantul ÎM „MTC Solutions” SRL, avocatul Anatolie Bacalâm cu privire la emiterea unei decizii suplimentare nu se încadrează în prevederile art. 250 CPC.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea depusă de către reprezentantul ÎM „MTC Solutions” SRL, avocatul Anatolie Bacalâm cu privire la emiterea unei decizii suplimentare.

În conformitate cu art. 250, art. art. 269-270 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea depusă de către reprezentantul Întreprinderii mixte „MTC Solutions” societate cu răspundere limitată, avocatul Anatolie Bacalâm cu privire la emiterea unei decizii suplimentare.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

Dumitru Mardari

Mariana Pitic